

Posudek

rigorózní práce Mgr. Pavla Šusera na téma „Právní následky rozvodu v oblasti majetkové a vyživovací povinnosti“.

Předložená rigorózní práce obsahuje celkem 87 výkladových stran. Text je uspořádán do osmi kapitol (včetně úvodu a závěru). Autor se nejprve zabývá rozvodem manželství, jehož právní problematiku rozebírá na cca dvaceti stránkách. Vzhledem k tématu své práce se autor pochopitelně zaměřuje podrobněji na rozvod manželství bez zjišťování příčin rozvratu. Autora v této souvislosti pochopitelně nejvíce zajímají otázky, spojené s dohodou, kterou v oblasti majetkových vztahů předkládají rozvádějící se manželé soudu, což je základní podmínkou (kromě dalších), aby mohl soud manželství rozvést způsobem stanovující § 24a zákona o rodině.

V této souvislosti kladně hodnotím, že se autor zabývá některými podrobnostmi a souvislostmi týkajícími se obsahu této dohody. Bylo by ovšem možno výklad doplnit ještě o další problém: např. o vztah předmanželské smlouvy a této „rozvodové dohody“, také by mě zajímal autorův názor na případ, kdy bylo SJM modifikováno tak, že vznikne až ke dni zániku manželství – v jakém vztahu bude tato modifikace k uvedené rozvodové dohodě. Jak hledět na takovou dohodu, když by se dodatečně zjistilo, že jeden z manželů pro projev vedoucí k jejímu uzavření, nebyl způsobilý (duševní porucha), nicméně manželství by bylo rozvedeno (v době projednání rozvodu důvod neplatnosti nebyl znám)?

Problematice SJM v souvislosti s rozvodem se autor věnuje v další kapitole (25 stran). Je zde podán jednak obecný výklad o SJM, a dále pak o jeho zániku a vypořádání. Ke straně 36, odstavce 3 připomínám, že právní povahou zaniklého, leč ještě nevypořádaného SJM (tedy BSM), se zabýval ještě před lety Nejvyšší soud. Pro výklad použil vykládací pravidlo – analogii (o analogii se výslovně autor mohl zmínit). Velmi kladně hodnotím, že autor podává výklad (srv. stranu 38 a násl.) o aktuálních otázkách (obchodní podíl) SJM a jeho vypořádání, kterými se zabývá soudní praxe.

Celkově totiž autor zaměřil svoji pozornost na praxi – jednak reaguje na některé literární podněty – zejména z časopisecké literatury, jednak reaguje na judikaturu.

Stejnou pozornost věnuje autor problematice bydlení manželů po rozvodu manželství, což je stále ještě v praxi složitější právní problematika – to proto, že právní tituly, na základě nichž manželé bydlí, jsou různé, a podle toho se pak řídí i postup po rozvodu manželství.

Kladně hodnotím výklad podaný na straně 55 a násl. věnovaný problematice dohody manželů v případě zrušení společného nájmu bytu. Také závěry, které autor uvádí k otázce „odvozeného práva užívání bytu“ v případě výlučného vlastnictví bytu, či domu jedním z rozvádějících se manželů, jsou originální. Zajímal by mě autorův názor na případ, kdy by manželé (jeden je výlučný vlastník bytu), uzavřeli dohodu, že nadále po rozvodu bude druhý manžel (nevlastník) v tomto bytě bydlet. Stačila by tato dohoda, nebo na základě ní by bylo třeba uzavřít ještě nájemní smlouvu?

Konečně je třeba se zmínit o kapitole, v níž se autor podrobně zabývá výživným. Rozsahem je tato kapitola úměrná předešlým kapitolám (cca dvacet stran). Autor i zde obrací v některých otázkách svou pozornost na současnou soudní praxi i výklad podávaný v komentářích a prokazuje tak, že své téma prozkoumává do hloubky. Bylo možno ještě se

zmínit o vztahu vyživovací povinnosti rozvedeného manžela k sociálním dávkám, tj. v případech, kdy třeba po letech, se bývalý rozvedený manžel obrací na svého rozvedeného manžela se žalobou o výživné, protože mu nebyla přiznána příslušná sociální dávka (odkazuje se na to, že ho má živit bývalý manžel). Zajímalo by mne autorův názor.

V posudku jsem se již zmínila o tom, že autor čerpal z bohaté literatury, prameny uvádí v četných poznámkách a odkazech na jednotlivých stránkách (celkem 37). Zpracování tématu svědčí o autorově schopnosti samostatně a s badatelským úsilím zpracovat tematiku, která obsahuje jak teoretické, tak i praktické právní otázky. Celkově autorův projev po stránce projevu, a zejména pak obsahu, odpovídá všem požadavkům kladeným na práci rigorózní, a proto ji **doporučuji** k ústní obhajobě.

Květen 2008.

Doc. JUDr. Senta Radvanová, CSc
konzultant